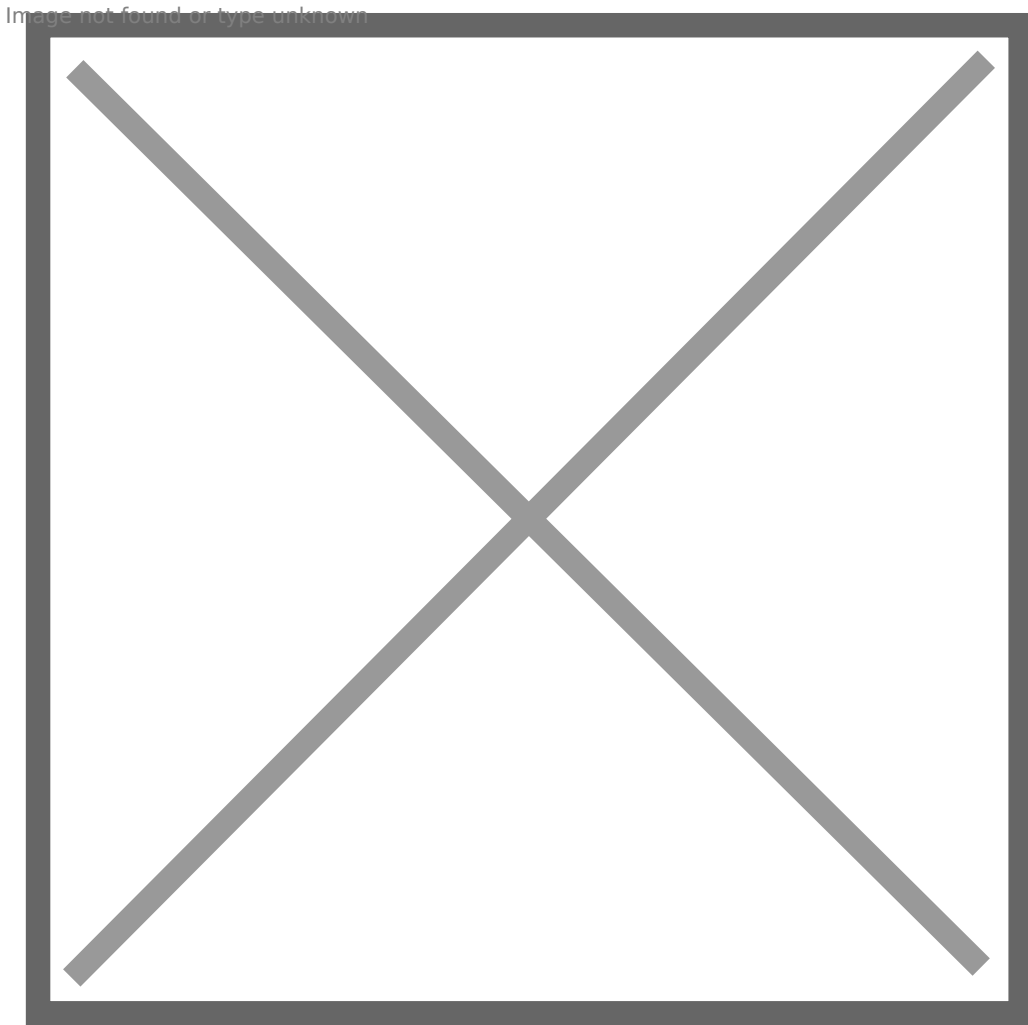

Келажакда, умматнинг охирида бир халифа чиқади

15:20 / 21.10.2024 2326

نُبِّهْ هَلْ لَدَيْ بَعْ نَع
شِرَاخْ لَلْخَدِّ: لَأَقْرَبُ طِبِّ قَوْلَا
هَلْ لَدَيْ دُبَّعْ وَوَعِي بَرِي بَأْ نُبِّ
يَلَعْ أُمَّةً مَ أَنْ أَوْ نَأُفَصُّ نُبِّ

نَعِ اهالأسَفَ ةَمَلَسِ مُمُ
هَبُ فَسُخِي يَدُّلَا شِيَجُلا
نُبَا مَائِي أَيَفَ كَلَذَنَّاكَو
لُوسَرَ لَأَقُ : تَلَأَقَفُ ، رِيَبُزلا
هَيَلَعُ هَللا يَلَصِرِ هَللا
تِيَبُلابُ ذِيَأَعُ ذُوَعِي » : مَلَسَو
أَذِإَفُ ثَعَبِ هَيَلَأُ ثَعَبُيَف
ضُرَألا نَمَ ءَأَذِيَبِ أُونَّاكَ
أَيُ : تَلُوقَفُ ، «مِهِبَ فَسُخِ
نَمَبَ فَيِكَفِ هَللا لُوسَرَ
هَبُ فَسُخِي » : لَأَقُ أَوِرَّاكَ نَأَكَ
مُويُ ثَعَبُيُ هُنَّاكَ لَوُ مُمُعَم
يَفَو . «هَتِّيَن يَلَعِ ةَمَائِيَقُلا

نُبِّهَ لَلْأَذْبَعِ لَأَقِ: ةَيَ أَوْر أَذْهَبَ وَهُ أَمْرٌ هَلْ لَأَوَ أَمَّا: نَ أَوْفَ ص نُبِّهَ لَلْأَتِ قِلَ يَتِ أَلِ شَيْ جُ لَ ةَ غَبْرَ أَلِ هَ أَوْرَ زِي بَزَلِ

Убайдуллоҳ ибн Қибтийя розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳорис ибн Абу Робийъа ва Абдуллоҳ ибн Сафвон розияллоҳу анҳумолар Умму Салама розияллоҳу анҳонинг ҳузурларига киришди. Мен ҳам улар билан бирга эдим. Икковлари у кишидан ер ютиб юборадиган лашкар ҳақида сўрашди. Ўша вақтда Ибн Зубайрнинг воқеаси бўлаётган кунлар эди. Умму Салама шундай деди: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам **«Бир паноҳ истовчи Байтдан паноҳ топади. Сўнг унга бир аскар юборилади. Сайҳонликка етганларида уларни ер ютади»**, деганлар. «Эй Аллоҳнинг Расули, ўша ишни ёқтирмаганлар қандоқ бўладилар?» десам, у зот: **«Уни ҳам улар билан қўшиб ер ютади, лекин у Қиёмат куни ниятига яраша тиради»**, дедилар».

Бошқа бир ривоятда «Абдуллоҳ ибн Сафвон «Ундоқ бўлса, ўша аскар манави Ибн Зубайрга қарши қитолга юборилган лашкар эмас экан», деди», дейилган.

Тўртовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анҳумо Маккада умавийлар халифалигига қарши чиқиб, Ҳижозда ўз халифалигини эълон қилган. Шунда Шомдаги халифа Язид ибн Муовия у кишига қарши Ҳажжож золим бошчилигида лашкар юборган, Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анҳу Каъбага кириб паноҳ топганлар.

Ўшанда одамлар Пайғамбар алайҳиссаломнинг Қиёмат яқин қолганда бир одам Каъбага кириб паноҳ топиши, унга қарши юборилган лашкарни эса ер ютиши ҳақидаги ҳадиси шарифларини эслаб қолишган. Ҳорис ибн Абу Робийъа ва Абдуллоҳ ибн Сафвон розияллоҳу анҳумолар Умму Салама

онамиз розияллоху анҳодан бу ҳадиси шариф ҳақида сўраш учун келишган. Улар билан бирга ушбу ривоятнинг ровийси Убайдуллоҳ ибн Қибтийя розияллоху анҳу ҳам бўлган.

Улар Умму Салама онамиз розияллоху анҳодан бу ҳадиси шарифни эшитганларидан сўнг, гап бошқа паноҳ топувчи ҳақида, бошқа лашкар ҳақида эканини англаб етганлар.

Ростдан ҳам Ҳажжожнинг лашкарини ер ютмаган. Дарҳақиқат, бу ҳадиси шарифда гап бошқа лашкар, яъни Имом Маҳдий розияллоху анҳу Каъбадан паноҳ топганларида у кишига қарши юбориладиган лашкар ҳақида кетган.

يَبْنَونَ لَانَعَمَ لَسْمُأَنَع
مَلَسَوَهُ يَلَعُهُ لَلَا يَلَص
ذَنَعُ فَالْتُخَانُوكِي» : لاق
لُجَرُجُخِي فِ، ةَفِي لَخِ تَوْم
يَلِإِبْرَاهِمَ نِي دَمُ لَلْهَأَنَم
لَهَأَنَمُ سَأَنَ هِي تَأِي فِ، ةَكَم
هُرَاكُ وَهُوَ نُوْجُخِي فِ، ةَكَم
نُكْرَلَانِي بِنُوعِي أَبِي فِ
ثَعْبِ هِي لِإِثْعَبِي وَ، مَاقَمُ لَأَو

فَسُخِّيْفِ ، مَأْشَلِ لِهَآءِ نَم
هَكَمَ نِيْبِ ءَاذِيْبِ لِبِابِ مِوِبِ
سَأْنَلِا يَأْرَازِإِفِ ، هَئِنِي دَمْلِاَوِ
مَأْشَلِا لِأَذْبِا هَاتَا كِلِذِ
، قَارِعْ لِهَآءِ بِيْئِا صَعَوِ
نَكْرَلِا نِيْبِ هَئِنُوْعِيْا بِيْفِ
نَمْلُجْرُأْشِنِي سْمُتِ مَأَقْمَلِاَوِ
تُعْبِيْفِ بَلِكْ هَلِاَوْخِا شِيْرُقِ
نَوْرَهْظِيْفِ ، أَتْعَبْ مِهِيْلِا
بَلِكْ تُعْبِ كِلِذَوِ مِهِيْلِعِ
دَهْشِيْ مَمْلُ نَمْلُ هَبِيْخِلِاَوِ
مَسْقِيْفِ ، بَلِكْ هَمِيْنِغِ
سَأْنَلِا يِفْلَمْعِيْوَلِا مَلِا

هَلَلَا يَلَّصِرْ مَهْيَبَنَ نَسْبِ
يَقْلُيْ وَ مَلَسَ وَ هَيْلَعِ
ضُرَّالْ يَفِ هِنَ اَرْجَبُ مَالِ سِ اِلَا
مُتْ ، نِي نَسْ غَبَسُ ثَبْلَيَفِ
هَيْلَعِ يَلَّصِيْ وَ يَفَوْتِيْ
دُوَادُ وَبَاْ هَاوَرِ . «نَوْمُ سُمْلَا

Умму Салама розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «**Бир халифа вафот этганда ихтилоф бўлади. Мадинадан бир киши Маккага қочиб чиқади. Унинг олдига Маккадан одамлар келиб, ўзи истамаса ҳам уни олиб чиқиб, Рукн билан Мақом ўртасида унга байъат қиладилар. Унга қарши Шомдан аскар юборилади, лекин уларни Макка билан Мадина орасидаги сайҳонликда ер ютади. Одамлар буни кўргач, унинг олдига Шомнинг абдоллари - авлиёлари ва аҳли Ироқнинг яхшилари келиб, унга байъат қиладилар. Сўнгра қурайшдан тоғаси Бану Калблик бир киши чиқади. Маҳдий уларнинг устига аскар юбориб, уларга ғолиб келади. Ана ўша Калбнинг аскаридир. Калбнинг ўлжасига ҳозир бўлмаган одам ноумиддир. Кейин у (Маҳдий) молни тақсим қилади, одамлар орасида Набийлари соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатига амал қилади. Ер юзида Ислом қарор топади. У етти йил қолиб, сўнг вафот этади, мусулмонлар унинг жанозасини ўқийдилар».**

Абу Довуд ривоят қилган.

هُلِّلَا يِضَرَ رَظَنَ نِي بَأَنَع
رَبَّاجَ ذَنَعُ أَنُكَ : لَأَقُ هُنَع
: لَأَقُ فُ هُنَعُ هَلِّلَا يِضَرَ
يَبْجِي أَلَأَقُ أَرَعُ لَأَلُ هَأُ كِ شُوي
مُ هَرْدُ أَلَوُ زِي فَقُ مَ هَيَلِإِ
: لَأَقُ ؟ كَأَذَنُيَا نَم : أَنَلُ قُ
: لَأَقُ مُثُ ، كَأَذَنُوعُ نَمِي مُجَعُ لَأِ
يَبْجِي أَلَأُ مَأَشُ لَأَلُ هَأُ كِ شُوي
: أَنَلُ قُ يَدُمُ أَلَوُ رَأَنِي دُ مَ هَيَلِإِ
لَبِقُ نَم : لَأَقُ ؟ كَأَذَنُيَا نَم
مُثُ هَيَنُ هَاتَكَ سُمُ ثِمُ وُورِ لَأِ
يَلَصِرُ هَلِّلَا لُوسِرَ لَأَقُ : لَأَقُ
نُوكَيِ » : مَلَسَ وِ هَيَلَعُ هَلِّلَا

يُثَخِّي ۞ فَيَلَخَّ يَتَّمُّرُ خَآ ي ف
«أَدَعُ ۞ دُعَايَ آلِ أَيُّثَحَّ لَآمُلَا
۞ نَأَى رَتَأَ ۞ رُضَنَ يَبَأَلُ تُلُق
۞ لَأَقُ ۞ زِيَزَعُ لَأِ ذَبَعُ ۞ نَبُ رَمُع
آل.

Абу Назра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Жобир розияллоху анхунинг олдида эдик, у шундай деди: «Келажакда аҳли Ироқдан қафиз ҳам, дирҳам ҳам йиғилмайди», деди. «Бу қаердан?» дедик. «Ажамлар уни беришмайди», деди. Сўнгра: «Келажакда аҳли Шомдан муд ҳам, динор ҳам йиғилмайди», деди. «Бу қаердан?» дедик. «Рум тарафдан», деди. Бир оз сукут сақлаб туриб, «Расулуллоҳ алайҳиссалом **«Келажакда, умматимнинг охирида бир халифа чиқади. У молни сочади, уни санамайди»**, деганлар», деди. Абу Назрага «Сенингча, ўша Умар ибн Абдулазизми?» деган эдим, «Йўқ», деди».

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан